

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Petdesetletnica Schmidt-Zabierowa.

Koroški dež. predsednik je te dni praznoval petdesetletnico svojega službovanja. V imeni koroških Slovencev mu je posvetil „Mir“ naslednje vrste:

Dne 22. sept. t. l. je minulo 50 let, odkar je koroški deželni predsednik, g. baron Schmidt-Zabierow, vstopil kot uradnik v cesarsko službo. Mislili smo, da se bo ta dan Bog vé kako slovesno in šumno obhajal, tembolj ker nemški listi ob vsaki priliki poudarjajo na ves glas, kako „ljubljen“ in spoštovan je g. dež. predsednik v vsej deželi. Ni se zgodilo tako. Vse je ostalo čisto tiho; brez vsake slovesnosti je minul napovedani dan, samo razne čestitke so, kakor čujemo, dohajale slavljenču.

Spominjali so se ga tudi listi, in ravno to nam je povod, da tudi mi spregovorimo ob tej priliki par besed. Uradna „Celovčanka“ proslavlja g. deželnega predsednika z daljšim člankom, v katerem pravi, da ga ob petdesetletnici njegovi slavite obe narodnosti dežele (t. j. Nemci in Slovenci) brez izjeme ter se hvaležno spominjata njegovih zaslug.

Temu nasproti mi kratkoma izjavljamo, da nima uradni list prav nobene pravice govoriti in kaj proglašati v imenu koroških Slovencev. „Celovčanka“ namreč se nasproti Slovincem ne obnaša nič boljše, kakor zagriznjeni nemško-nacionalni listi. Dosledno prezira slovensko gibanje, ali pa se nas spominja le s tako brece, kadar nas napada ali nam pridigne — „mir“! Nasproti temu pa z največjim veseljem poroča o vsem in očitno ter redno podpira vse, kar napravljajo nasprotniki naši zoper nas. S kakšnim veseljem in kako natanko in navdušeno piše o „Südmarkovih“ in „Schulverein“-ovih veselicah, o raznih shodih itd., na katerih se govori in sklepa zoper nas! Za vse početje nasprotikov, naj je še tako krivično, naj je obrnjeno tudi zoper državo, ne najde grajalne besedice. — In tak list hoče potem, ko se mu tako poljubi, na jedenkrat govoriti in čestitati v imenu Slovencev možem, ki nam nikoli niso bili naklonjeni, ki se za naše kulturne, narodne in druge potrebe niti zmenili niso, da, ki

so nam naravnost nasprotovali povsod in vselej, da si jim je bila po njih službi izročena srb za vso deželo!

Da se ne vjemamo s čestitko uradnega lista, in da nas pusti petdesetletnica Schmidt-Zabierowa prav hladne, je uzrok to, ker je on vladal in še vlada v deželi čisto po željah in zahtevah nam nasprotnih nemško-nacionalne stranke, t. j. sedanjih obstrukcionistov! Saj imamo baš na Koroškem prizor, da so nemško-nacionalni listi, časniki obstrukcionistov, najvnetejši zagovorniki g. deželnega predsednika! Celovške „Freie Stimmen“ ga povzdigujejo in hvalijo nad vso mero, branijo njegov sistem in kategorično zahtevajo, da se mora ta sistem in politika skrbno ohraniti, — gotovo le na korist obstrukcionistov! A s tem naj se vjemamo mi?

Nočemo tajiti, da je gosp. baron Schmidt-Zabierow mnogokaj storil za našo deželo ter na mnoge kraje zlasti ob času uim in neugod prinesel pomoč; hočemo pripoznati, da je imel dobre namene pri svojem delovanju, a ravno tako moramo poudarjati, da dejanskih političnih razmer v deželi ni poznal ali pa jih ni poznati hotel. Saj so mu pa tudi svetovali in „pojasnjevali“ razmere ljudje, katere vidimo mej najhujšimi svojimi nasprotniki! Ni čuda torej, da so se razvile na Koroškem take — recimo — čudne razmere. „Mir“ se nam je vedno in v raznih primerah priporočal od te strani, a mislili so vedno le na oni gnjili turški „mir“, ki vlada tedaj, če se vzame slabejšemu vse pravice, če se ga tlači in mori. Ko se slabjši ne gane več, pa pravijo, da je — mir. In takšen mir so hoteli in še hočejo na Koroškem.

V takih razmerah pa se je res zgodilo, kar pišejo „Fr. St.“, češ, „da ni bil vselej dober uspeh plačilo za dobro voljo in „očetovske namene“ Schmidt-Zabierow a“. — No, zadnje zasedanje dež. zbora nam to potrjuje. Malone vse vladne predloge, katere je zastopal deželni predsednik Schmidt-Zabierow, mu je zavrgla v našem deželnem zboru vsemogočna nemško-nacionalna večina, tista večina, katero si je vzgojil prav g. baron za časa svojega vladanja, in katera ima močno oporo ravno v uradništvu!

Kar se tiče še posebej nas koroških Slovencev,

ne zabimo besed, katere je o nas govoril g. deželni predsednik in katerih istinitost je v drž. zboru leta 1889. dokazal g. drž. posl. dr. A. Ferjančič. Tam je navedel besede predsednikove: „Tam na Karavankah je vaša meja, tu stran Karavank nimate vi budišarji nič opraviti.“ — To je bilo res ravnilo postopanja zoper nas v minulih 17 letih! Naših pravic niso hoteli in še vedno nečejo pripoznati. Za vsako malenkost treba nam hoditi dolgo in trnjevo pot pritožb in prizivov. Koliko teh je romalo preko rumene hiše v celovških kolodvorskih ulicah na Dunaj! Naše borbe za slovensko šolo, slovensko uradovanje itd., o tem dosti pričajo. Hodili smo vse čase trnjevo pot, in kaj smo dosegli? Ničesar! Ekscelencja gospod deželni predsednik je vedno imel za vse naše potrebe in prošnje gluha ušesa.

V takih razmerah nas torej pusti čisto hladne Schmidt-ova petdesetletnica, in tudi člankarja uradne „Celovčanke“ ter dunajskega „Vaterlanda“ nas prav nič ne moreta ogreti. Radovoljno pripoznavamo, kar je pripoznanja in hvale vredno. Navedeni slučaji nas pa opominjajo, o kolikih stvaréh se imamo pritoževati in zahtevati svoje pravice.

In pritoževali se ter zahtevali bomo tudi v bodoče, ker se vojskujemo in potegujemo le za pravico, za to, kar nam gré po božjih zapovedih in po cesarski postavi!

Državni zbor.

Na Dunaju, 30. septembra.

Današnja seja se je mirno izvršila. Začetkom seje je opozicija pač stavila predlog, naj se o neki peticiji glasuje imenoma, a stavila je ta predlog samo zategadelj, da dokaže, da ne misli opustiti obstrukcije. Njen predlog je obveljal, ker je ž njo glasoval tudi jeden del večine. Zadovoljila se je s tem „uspehom“ in ni seje zadrževala niti je motila. Razprave je mirno tekla — v kuloarjih pa so se poslanci pomenkovali o nameravanem predlogu nemške katoliške ljudske stranke, naj se potoma „okvirnega zakona“ reši narodnostni spor v naši državi.

Začetkom seje je zbornica pooblastila predsedstvo, naj cesarju povodom njegovega godu izrazi udanost in lojalnost poslanske zbornice, potem pa

LISTEK.

Gledališko pismo z Dunaja.

Sedaj imamo Dunajčani priliko, diviti se italijanskim umetnikom. V Karlovem gledališču je pričel slavnj igralko Ermete Zacconi, o čegar realistični tehniki v kratkem sporočim, vrsto gostovanj, v gledališču ob Dunajščici pa je nastopila pevka Franceschina Prevosti v Verdijevi „Traviati“.

Ker se ta opera obeta i Ljubljancem za to sezono, morda ustrežem marsikomu s kratkim poročilom.

Zanimivo je, kako se nekatere stvari ohranijo kljub najhujšemu nasprotovanju in obsojanju! Aleksander Dumas mlajši je napisal roman „Dame aux camélias“, ki je prouzročil svoj čas senzacijo. Po njem je prikrojil dramo, ki je izzivala najraznejše sodbe. Dr. I. Adamovič jo v svoji knjigi „Francuzka drama“ smatra za velevažno in znamenito.

„Ona je s težko muko prispela do uprizoritve. Do tedaj namreč ni bilo dovoljeno, da se propale ženske dovedejo na oder, osobito še z namenem, da kude sočalje. A bila tudi ni sestavljena po te-

danjem vzorcu... Pred uprizoritvijo ni nikdo o tem slutil, a po predstavi je bil vsakdo uverjen, da je s to dramo podana nova smer dramski umetnosti. Ona je otvorila prav realistični pot, po katerem bo krenila vsa moderna drama.“

Drugi pa so jo obsojali brez vse milosti. I. Scherr na pr. pravi, da v nji veje lažipoezija polnosti in rafinirane razuzdanosti. — Ako se je sodila že snov tako razno, kaj še le izvedba.

Da se je pojavila na odru jetičnost in predočila po nji puzročena smrt, to je bil glavni ugovor.

Naša doba, ki je postavila že celo bolnico na oder, pa se ne spodtika več nad tem.

Čudno! V življenju postajamo vedno nervoznejši, na odru pa smo so že tako privadili vsem tem „odurnostim“, da ne razumevamo več rahločutnosti naših prednikov. Tudi junakinja iz „polusveta“ nam ni v spodtiko, ko smo že prenašičeni raznih pregreh in prešestev na odru. Igra ima „paradno ulogo“, katere se ne odrečejo velike umetnice, in kateri se ima zlasti Sara Bernhardt zahvaliti za svoje največje triumpfe.

Naravno, da je ta igra mikala Verdija za

glasbo. A ako je prikrojitev romana v dramo težavna, tem težavnejša je v opero. Težkoče in nepopolnosti libreta pa uplivajo tudi na glasbo. A glasbi sami je bila snov povsem neugodna. Vsi ugovori proti igri so se podvojili proti operi.

Dasi starejše Verdijeve glasbe ne smemo soditi raz moderno Wagnerijsko stališče, ker bi to bilo krivično, temveč le po tedanjih časovnih razmerah, vendar mcramo tudi tu konstatovati, da ni dovršena v vseh svojih delih. Poleg melodijoznosti pa ne moremo utajiti, da je skladatelj znal srečno oblažiti svojo snov, da nas glasba miče in gine.

Hanslick sodi o nji, da je vrhunec Verdijeve glasbe z ozirom na globoko in milo čustvo. — Danes imamo druge nazore o operi, zato nas ta več ne zadovolji, ali vsekakor nam je interesantna.

Tudi opera ima prav za prav le jedno paradno ulogo, kateri se podreajo vse druge. In to ulogo izvršila je gostinja Prevosti izborna, — izborna kot pevka in kot igralka. Znamenito je, da imajo baš Italijani umetnike, ki se odlikujejo v obeh ozirih. Taka je bila slavna Belincioni, taka je tudi Prevosti. Moral si jo čuditi in videti, potem si se tudi sprijaznil — z Verdijevo opero.

so bili predloženi razni inicijativni predlogi ter razne interpelacije in peticije. Glede peticije obč. zastopa v Wappertu na Češkem je dr. Funke predlagal, naj se doslovno natisne v steaografičnem zapisniku in zahteval, da se o njegovem predlogu glasuje po imenih. Pri glasovanju po imenih je bil predlog Funkejev sprejet, kakor tudi podobni predlog Gutherjev.

Zbornica je potem začela razpravljati o nujnih predlogih glede podpore po ujmah in povodnih oškodovanih okrajev. Govorniki so govorili, da vlada povsod le nezadostno pomaga, da s pomočjo odlašaja in da vladni organi pri cenitvi nastalih škod postopajo nevestno in površno. Trdilo se je tudi, da vladni organi v opozicijskih okrajih groze, da prebivalstvo ne dobi podpore, če se ne poboljša. Pessler je ožigosal postopanje gorenjeavstrijskih klerikalcev, kateri hočejo bado prebivalstva politično izkoristiti ter so v dež. komite v podporo oškodovancev poklicali same klerikalce.

Posl. Pfeifferja ni bilo v dvorani in je vsled tega izgubil besedo.

Govorilo je mnogo govornikov, a razprava še ni dosegla, ampak se bo v prihodnji seji nadaljevala.

Konec seje je bilo zopet predloženi inicijativnih predlogov, posl. Tanackiewicz in tovariši pa so stavili nujni predlog, naj se izda narodnostni zakon, po katerem bi bil zagotovljen narodnostni mir, da bi mogli prihodnje leto vsi narodi v miru slaviti petdesetletnico cesarjevega vladanja.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 1. oktobra.

Dr. Ebenhoeha predlog o katerem smo govorili v včerajšnjem članku, naj bi se češko jezikovno vprašanje rešilo zakonskim potom, pozdravlja „Politika“ v prepričanju, da se dr. Ebenhoeha pri tem ne gresamo za taktične ozire, nego da ima pošteno voljo ozdraviti češke razmere s ponovljeno mirno akcijo. Mi Čehi, pša „Politika“, se nismo nikdar upirali zakonski uravnavi jezikovnega vprašanja. In tega tudi sedaj ne storimo. A pri vseh okoliščinah bomo vestralji na stališču, da ne moremo iti pod minimum svojih pravic, ki so se nam priznale z Budeňjevo naredbo, in da ne moremo odstopiti od zahtev, da se Gleispachove zožitvene in omejitvene instrukcije radikalno odpravijo. Ker se je nam Čehom le deloma priznalo, to imajo celo ruski Finci v veliko večji meri, kar se je priznalo že davno Francem v Belgiji, tega tudi nam ne smejo odrekati četudi Nemci kolportirajo tendenciozne neresnice, da so s tem v svojih narodnih pravicah, ali bolje v svojih predpravicah, skrajšani. Mi vestraljamo pri načelu popolne jednake pravice. Zato pa posredovanja katoliških konservativcev ne odklanjamo in naši poslanci se bodo nedvomno radi odzvali novemu povabilu k pogajanju. „Politika“ pa resno dvomi,

Pri tej priliki pa se je pokazala dunajska kritika v pravi luči. Nekateri listi so bili pri poročilu o premijeri italijanski pevki navdušeni, drugi rezervirani, tretji so Prevosti celo grajali. To me ni motilo. Saj pristranost in nitevost dunajske kritike je že obče znana. Obžalsjem, da nisem čul Belincioni v tej ulogi, a včerajšen dan me je uveril, da sem čul veliko umetnico, ako tudi nima še tolike slave kot ona. Uveril me je pa tudi o tem, kako na slabem je sedaj dunajska dvorna opera s koloraturnimi pevkami. Čul sem židinjko Abendroth v tej ulogi v operi, a ako mi že takrat absolutno ni ugajala, uvidel sem šele včeraj, da je bilo njeno petje in igranje res pravi škandal. Kljub temu jo hvalijo dunajski „kritiki“, katerih naša gostinja najbrž ni popreje skušala pridobiti. Poleg Prevosti so izginili ostali. Alfred, dasi dober pevec in igralec, bil je poleg nje sličen začetaiku, no tudi drugi je niso dosegali v nobenem oziru.

Opera se peva v dvorni operi v kostumih prejšnjega veka, ob Dunajščici pa v moderni obleki. Dasi je prvo napravnino, kar je pesnik in glasbenik zaznamoval dejanje kot vršče se v naših dneh, vendar je bila, vsaj za moje oko, uprizoritev v kostumu prijaznejša.

Ako Ljubljanci izpoznajo opero v dobri izvedbi glavnih ulog, se jim „Traviata“ najbrž prikupe, kakor so se jim prikupile tudi druge Verdijeve opere.

Stefan.

da bi našel Ebenhoehov predlog mej Nemci kak ugoden odmev.

Napitnici rumunskega kralja Karola in avstrijskega cesarja v Budimpešti se glasita: cesar Fran Josip I. je dejal: Pri spominu na sijajni in gorki sprejem, kateri sta mi Vajini Veličanstvi blagovolili pripraviti, ko sem bil v Rumuniji, se čutim srečnega, da se Vama pri tej priliki za to najodkritosrčnejše morem zahvaliti. Že vo zadovoljstvo občutim, da morem Vaše Veličanstvo kralja in Vaše Veličanstvo kraljico pozdraviti danes v naši sredi, in posebno ganjen po neprestanem stremljenju Vašega Veličanstva, podati izvrstnim odnosajem mej našimi narodi značaj trajnega in tesnega prijateljstva, prosim Vaše Veličanstvo sprejeti moje zagotovilo, da mi bo vedno pri srcu, najodločnejše podpirati ta stremljenje. Naj obrani Bog Rumuniji še dolgo časa vladarja, čegar visoka modrost je napravila iz te lepe dežele element reda in mira v Evropi! V želji, da se to srečno stanje vzdrži in vtrdi, napijam svojim presvetlim gostom itd. Kralj Karol pa je odgovoril: „Vaše Veličanstvo! Naj Vam izrečem svojo globoko zahvalo za Vaše laskave besede, ki me napolnjujejo s ponosom, in za prisrčni vzprejem, kateri ste mi blagovolili prirediti. Vaše Veličanstvo je bilo toli prijazen, da se je spomnilo, da smo imeli prav pred enim letom srečo, sprejeti Vas v Rumuniji. Spomin na ta poset bo ostal vedno v naših srcih. Ta poset je krepko pripomogel, da so mej našimi državami na srečo obstoječe in izvrstne razmere še bolj utrdile. Te razmere pa so našle novo potrditev v krasnem sprejemu, kateri nam je bil pripravljen v ogerski prestolnici. Napijajoč Vašemu Veličanstvu, do katerega gojim čute globokega spoštovanja, prosim nebo, naj Vas ohrani še mnogo let na blagor in k miru Vaših zvestih narodov!“

— Rumunska kraljevska dvojica je bila v Budimpešti najkrajnejše sprejeta, vendar obžalujejo radikalni rumunski listi ta poset, nazivljajoč ga veliko politično napako. List „Dreptatea“ je izšel s črnim žalnim robom, tako tudi list „Aleverul“, ki strastno napada kralja in vladno. — Časopis „Timpul“ trdi, da je bil poset kralja Karola le čim uljuščnost, da o kaki alijansi z Avstro Ogersko ne more biti govora, da je ves narod proti temu posetu, in da je baš radi tega ministerski predsednik ostal doma. V listu „Epoca“ biča znani politik in pesnik Dela Francha vse Rumune, ki — pozabljaše svoje zatirane brata — hodijo roko v roki z Madjari. A tudi finančni minister Cantacuzino je objavil v „Timpulu“ pismo, v katerem opisuje žalostno stanje ogerskih in sedmograških Rumunov. Vse to kaže, da je tendenciozno pisarenje židovsko madjarskih listov o kaki zvezi le puhla izmišljotina. Kdor pozna velike krivice in v nebo vpiljoča nasilstva, katera morajo trpeti Sedmograški Rumuni od Magjarov, kdor pozna ljuta preganjanja Sedmograško-rumunskih voditeljev, ti isti ume ogorčenost radikalcev. — Naš cesar se je jako prijateljsko poslovil od rumunske kraljevske dvojice v sredo zvečer. Cesar je poljubil kraljico roko in lice, vladarja pa sta se dvakrat poljubila.

Nezmožni hrvaški ban Hedervary hoče zavrniti krivdo lastnega regima na — hrvaško vrlo opozicijo. Tako nečuvnega podtikanja se ni dovolil doslej niti najnesramnejši židovski časopis. To svoje drzno natolcevanje je izrazil famozni ban tako le: Jako možno je, da so nemiri v Sjeničaku delo onega od dela opozicije, ki sanjari o nekdanjem ilirskem kraljestvu, in kateremu je vsled dogodkov v Avstriji zrasel greben in kateremu vzor je, vzbuditi na Hrvaškem Slovanstvo; morda so dajali temu opozicijskemu delu celo Oslitvanci pogum, kajti na oni strani je dovelj ljudi, ki imajo prav poseban interes izzvati na ogerski strani narodne zmešnjave. Nevoljo in napetost proti Madjarom je možno vedno zlorabljati za izvestne namene. Zakaj je temu tako? O tem bi se delo veliko govoriti. — Da, veliko bi se dalo govoriti o Avgijevem hlevu, ki je nastal v hrvaški vladi, odkar ji načeljuje ban Khuen-Hedervary. Govoriti bi se dalo, kako ume ban kriviti za lastne grehe vedno druge, ki pa ne marajo držati gebe za udarce, ki naj bi zadale bana. Ban in njegovi uradniki so krivi vseh neredov na Hrvaškem, ban in njegovo uradništvo tišči ta narod v temo in nevednost, zato pa pada vsa odgovornost le na Hedervarya.

Ljubljanske zdravstvene razmere I. 1896.

(Iz poročila mestnega fizika dr. Koptive.)

(Dalje.)

Čudno je le to, da spalni prostori nimajo kuršč, nasprotno pa tudi umevno, kajti pozimi prenočujejo pomočniki v pekarni na škrinjah za moko, „melttragah“ itd. Te škrinje so navadno poleg peči in zames vrši se veled tega v šareči vročini pri na pol nagem truplu. Žal, da se ne najde skoraj v nobeni pekarni, razum mlina za kruh, v katerem se melje star kruh, ter zopet pripravlja sa peko, noben stroj, ter sploh ni smisla za to, pač pa nedoumna sopernost proti vsaki novotariji in proti vsakemu napredku.

Taka obrtovališča so na vides splošno revna, vendar dajejo znaten dobiček, ter so ti obrtniki materialno precej dobro situirani, tako da je čisto umevno, zakaj se tako trdovratno drže starih šeg in navad. Mojster je o temeljnih principih svojega obrta, o ravnanju s moko, o kvasu itd., istotako slabo poučen, kakor so bili njegovi očetje in hišna gospodinja, katera iz štedljivosti doma peče za rodbino potrebni kruh, dela to isto tako brezmiselnost in avtomatično, kakor dela to pek po poklicu. Dokaz temu so mnoge pritožbe. Večidel našega prebivalstva si peče namreč kruh sam doma, ter je navajen za določeno količino moke porabiti za 1 kr. drožij. Na ta način pripravljeno, bolj ali manj nakvašeno testo priuene se k peku, da ga speče. Ta količina drož zadostovala je morebiti v poletju, ko je moka bila suha, ne sadostuje pa po zimi, ko je moka pogosto vlažna in sadubila, da bi kruh postal rahel, ali pa premreje testo na dolgem potu v pekarno pri nizki vnanji temperaturi. Posledica je, da se hleb, ki je zaradi pekarske pristojbine izredno velik, ne prepeče, in da ostane v sredini istega popu podobna surova plast, vsled katere je kruh neužitljiv ali vsaj zdravju škodljiv. Stvar zasluži vso pozornost. Tu se gre za izdelovanje najvažnejšega in vsakdanjega živila, od katerega kvalitete je v veliki meri zavisno zdravje našega prebivalstva. Kako hvaležno polje, bi človek mislil, za uspešno in blagoslovljeno delovanje poklicanih faktorjev. Dosegle se je dosedaj s higijeničnega stališča le nekoliko uspeha pri zgradbi novih obrtovališč, vsi poskusi glede že obstoječih obrtov pa so ostali skoraj popolnoma brez uspeha.

Upati je, da bodo novo zgrajene pekarnije, če tudi z daleka še niso vzorne, vendar le poduževalno uplivalo na zaostale obrti te vrste, ter da bodo s časoma provzročile, da se opusti stara šablona. Kljub temu bila bi javna predavanja o racionalni peki ravno tako potrebna, kakor popularni poduk o uničevanju trtne uši, o boleznih domačih živali, ali pa kakor tečajji za strežaje za kolero obolelih! K sreči so higijenične razmere v obrtovališčih ostalih obrtov mnogo ugodnejše in grajati bi bilo le skoraj brez izjeme nedostatna prebivališča vajencev in pomočnikov.

V lekarnah bila je vedno zopet ministerska naredba z dne 17. decembra 1894, na katero se je malo ali pa prav nič ozir jemalo. Slepstvo s specialitetami cvete vkljub vsem kaznim, slej ko prej in je v tem oziru ves trud oblastnih brezuspešen, dokler celo tukajšnji uradni list razna čudotvorna sredstva v svojih predelih hvali in slavi.

Glede nadzora priprave in prometa s živili in jedili je omeniti, da se je v nekem slučaju večji kvantum umetnega vina v neki tukajšnji gostilni karal in od prodaje izključil, da je zlasti nezrelo sadje v poletnih in jesenskih mesecih dajalo povod za skoraj vsakdanjo uradno poslovanje, in da je končno bilo mnogo tožb o slabo pečenem kruhu, katerega testo je bilo napolnjeno z vodo sategadelj, ker se prodaja na vago. Čravno je konsument, ki dobiava nezdrav slabeji kruh za drag denar očividno v škodi, kupuje vendar obitstvo zlasti revnejši slojevi najrajše kruh na vago in bi toraj z ozirom na to, da je pri tem načinu prodaje nemogoče varovati konsumenta škode, jedino le kazalo, da se prodaja kruha na vago prepove.

Realni pek zvaga testo, predno ga posadi v peč, ter ga speče ne glede na to, da se teža v peči nekoliko zmanjša; ako pa prodaja kruh na vago, vodi ga pri peki le namera, da ohrani kruhu težo, t. j. vodenost testa. Znano pa je, da je kruh tem slabejši in neprebavnejši, čim več ima v sebi vode, in s tega stališča je način prodaje tega najvažnejšega in za uboge pogosto jedinega živila prav nevarna.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. oktobra.

— (Volitev v pridobninsko komisijo) Pridobninski zavezanci I. razreda, kateri so doslej plačevali nad 1000 gld. pridobine, kandidujejo kot člani pridobninske komisije gg. dež. posl. Jos. Lenarčiča, tovarnarja in prokurista firme Fran Kotnika na Verdu pri Vrhniki, in Viljema Töniesa, družabnika firme G. Tönies v Ljubljani, kot namestnika pa gg. Ivana Koslerja, tovarnarja v Ljubljani in Vinka Majdiča, posesnika mlina v Kamniku. Vseh volilcev v tem razredu v celi deželi je samo štirinajst. Ti so: dr. Fran Faleschini, stavbenik v Ljubljani, Elvard Glanzmann

& Andrej Gassner, predilnica v Trzinu, Ivan Kosler & Comp., pivovarna v Spodnji Siški, Fran Kotnik, tovarna za parkete na Verdu pri Vrhniku, Peter Lidski ter in sinovi, tovarna za slavnike v Domžalah, Peter Majdič, posestnik mlina v Jaršah, Vinko Majdič, posestnik mlina v Kranju, Karol Mally & Filip Demberger, tovarna za obutala v Trzinu, J. C. Mayer, trgovina in menjalnica v Ljubljani, Arnold Rikli, posestnik kopalnice na Bledu, Schwarz, Zublin & Comp., predilnica v Litiji, Fran Kav. Souvan, trgovina v Ljubljani, Filip Supančič, stavbenik v Ljubljani in G. Tönnies, tovarna v Ljubljani.

— (Slovensko gledališče.) Nocoj se otvori nova sezona slovenskega gledališča, in sicer s „Trgovcem bemeškim“. V nedeljo se bode predstavljala ljudska igra „Stari korporal“.

— (Desetletnica kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“.) Občinstvo in člani kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ se opozarjajo, da se vrši korso v nedeljo dne 3. oktobra že ob 11. uri, ne pa, kakor je na plakatih naznanjeno, ob 12. uri. Gg. člani se prosijo torej, da se najkasneje ob 10. uri snidejo v „Narodnem domu“ v svrhu aranžiranja. — Zajutrek se vrši ob 9. uri dopoludan v „Švicarijo“. Gg. kolesarji se snidejo ob 1/2 9. uri v „Narodnem domu“ in odidejo skupno v „Švicarijo“. — Klub je določil, da mora vsak član, kateri se vdeleži korsa, nastopiti pri njem v belih rokavicah. Po korsi vršilo se bode na vrtu „Narodnega doma“ skupno slikanje vseh članov. Prosijo se tudi člani, kateri se ne bodo udeležili korsa, da pridejo ob 12. uri v dresi v „Narodni dom“ in se dajo fotografirati. — Člani, kateri bi bili pripravljeni opravljati pri dirki posel odrivalcev, izvolijo naj se javiti odboru. — Ker je danes že predzadnji dan, prosijo se vsi člani, kateri se mislijo vdeležiti korsa ali skupnega obeda, da se nemudoma prijavijo odboru, sicer bi žal, ne bilo možno, da se jim garantira za mesto. — Člani, kateri so se že prijavili za korso, se pa prosijo, da najkasneje do jutri, t. j. sobote, dne 2. t. m., opoldan postavijo svoje kolo (brez svetilke in brez taške za orodje) v „Sokolovo“ telovadnico na galerijo. Kdor tega ne stori, bode sam kriv, če se mu kolo ne bode moglo okramiti. Veakdo naj priveže na kolo svojo vizitico, da se ne bode kolo zamenjalo. Gospodje, kateri imajo za korso posebne projekte, naj to zaradi aranžiranja spreveda najkasneje do jutri opoldan prijavijo gospodu Egonu Moschétnu, oziroma kakemu drugemu članu dekoracijskega oddelka.

— („I Ljubljansko koles. društvo“) naznanja svojim gg. članom, da se udeleži dne 3. t. m. slavnosti desetletnice kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“, ter jih uljudno vabi k mnogobrojni udeležbi. Želi se, da se vsak udeleženec pridruži spravedu po mestu z okrašenim kolesom. Zbirališče ob 10. uri dopoludne v društveni dvorani, ob 1/2 11. uri odhod v „Narodni dom“.

— (Domača umetnost) Gosp. Ant. Lajovic, abiturient tukajšnje gimnazije in bivši učence „Gl. Matice“, ki je obiskoval doslej razred gospoda koncertnega vodje Josipa Čerina, je sprejet na du najskem konservatoriju v višji teoretični kurs za kontrapunkt. Gosp. Čerinu na lepih uspehih pri svojem izvrstnem učencu iskreno čestitamo!

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca septembra leta 1897. uročilo je v mestno hranilnico 610 strank 92.816 gld. 21 kr., 470 strank pa uročilo 162.088 gld. 32 kr. V tretjini četrtletju dovolilo se je 214 prosilcem posojil na zemljišča v znesku 196.695 gld.

— (Seismograf) o katerem smo včeraj poročali, je bil kupljen na troške realnega zaklada s pomočjo znatne podpore kranjske hranilnice.

— (Osebnost) Naučni minister je učitelja v Šmarji gosp. Konrada Črnologarja imenoval konservatorjem centralne komisije za ohranitev umetniških in zgodovinskih spominkov.

— (Meteorologična opazovanja na Kranjskem) izvršujejo večinoma gg. duhovniki in učitelji domačini, a še vedno le v — blaženi nemščini. Pri vsaki priliki se povdarja, da se slovenščini ne da mesta, katero zasluži. Vprašamo: kdo je kriv, da se pri teh opazovanjih uraduje le nemščina? — Opazovalci sami! Opozarjali smo gosp. opazovalce že večkrat na slovenske tiskovine, katere so pri c. kr. deželni vladi v Ljubljani na razpolago, a za te se nikdo ne zmeni. Opozarjamo torej vse opazovalce, zlasti gg. učitelje in gg. duhovnike še jedenkrat na slovenske tiskovine — taka mlačnost jim gotovo tudi v nasprotnem taboru ne bode rodila Bog ve kakšnega sadu.

— (Pasji kontumaci) je politična oblaet razglasila za D. b. unje in sosedne občine in mogoče je, da se razglasi še za druge občine. V Dobrunjah so ubili osam steklih psov. Psi so ogrižli neko staro ženo, nekega 18letnega fanta in nekega 5letnega otroka. Vsi trije so bili že prepeljani v Pašturjev zavod na Dunaj.

— (Imenovanja v pravosodju.) V področji višjega sodišča graškega so imenovani sodniki pri-

stavi gg.: Rudolf Tschach za Ptuj, dr. Karol Kočev var za St. Lencart v Slov. Goricah, dr. Pavel Morak za Rigatec, dr. Fran Krančič za Celje, dr. Fran Zangger za Konjice, dr. Anton Skumovič brez določnega mesta, Evgen Thurn za Velikovec, Adolf Matzl za Šmarje, Ivan Dougan za Volosko, Otelc Brellich za Koper, Ivan Čegnar za Albano, Makso Černe za Volosko, Anton Colombis za Dinjane, dr. Amadej Mattioni za Koper in dr. Ivan Dalla Zonca za Pazin.

— (G. spode gostilničarje in kupce z vinom) opozarjamo na oglas gorške tvrde g. Ferd. Resberg, kateri prinašamo na zadnji strani. Ista posreduje radovoljno mej slovenskimi producenti vin iz vipavske doline ter brd, kakor tudi iz drugih primorskih krajev. Za pristnost pravih domačih vin zagotavlja gospoda odjemalca. Tvrda je tudi vsakega ozira vredna, ker je jedina v Gorici, katere prodaja na debelo tudi moko in drugo jedilno blago.

* (Grof Badeni je dobil odvezo) za svoj veliki greh, ker se je dvojeval z Wolfom. Katoliška cerkev določa za vsakega dvojevnika ekskomuniciranje, izobčenje. Nu, grof Badeni je papež že odpustil ter ga sprejel nazaj mej svoje vernike. Tudi cesar je ustavil vsako sodno preiskavo, zavrnil Badenijevo demisijo ter mu iznova izrazil svojo popolno zaupanje. Grof Badeni se vozi že na sprehode, v parlament pa baje še nekaj časa ne more priti.

* (Deset zapovedi za obiskovalce gledališča.) Danes se otvori slovenska gledališka sezona, zato ne bode škodovalo navesti deset zapovedij, katere prinaša „Le Monde Artiste“, ki pa veljajo tudi za Slovence: 1. Ne pride nikdar prepozno v gledališče. 2. Ne moti svojih sosedov s prevelikim nakitom na glavi ter s pretiranim mahanjem. 3. Ne obni nikdar hrbit ošim, mmo katerih prihajaš. 4. Pazi, da jim ne stopiš na kurje oči. 5. Ne moti predstave s svojim privatnim zabavanjem. 6. Ne emaj se ter se plakaj nikdar pretirano. 7. Ako ne moreš prebiti brez slaščic, vživaj jih vsaj tako, da te ne bo sosed zanje zavidal. 8. Ako nimaš toliko duha, da bi bil lahko brez teksta in programa, tedaj letaj oprezno, kajti nič ni tako neopretno, kakor šne v trenotku, ko se vrši kak ganljiv prizor, ker se izgubi potem ves vti. 9. Pri godbenem predstavljanju ne taktiraj z glavo ali nogo, ker za to je kapelnik tu. 10. Ohičaj se ne nastavlja drugim v napotje, temveč oddihaj se tiho, neopazano.

* (V petih dneh in v 22 1/2 uri v Ameriki.) Parnik „Cesar Viljem Veliki“ je došel iz Hamburga v Ameriko v petih dneh in v 22 1/2 uri. Doslej ni še noben parnik tako urno plul. Parnik je povprečno vsaki dan prevozil 439 km.

* (Čudovito drevo.) V vrtu budhističnega samostana Guabum, v severnem Tibetu, v sredaji Aziji, raste drevo, na čigar listju in lubju se prikazujejo črke, besede in tudi cele molitve. Tamošnje ljudstvo gleda sevé na to drevo s silnim strahom. Evropski učenjaki tega nikakor niso hoteli verovati. Ko pa so se Patanin, Grenard in drugi taki slavni možje o tem lastnoodno verili, tedaj i drugi niso mogli več o tem dvomiti. Nastalo je vprašanje, kako so postale te črke in besede. Nekateri so trdili, da so se na lubju in listju slučajno pokazali znaki, podobni črkam, katere smatra tamošnje praznoverno ljudstvo za prave. Putanin pa meni, da so napravili te znake kakšni hrošči. Francoski učenjak Edvard Blanc, kateri je tudi bil na licu mesta, pa pravi, da je to delo budhističnih svečnikov, kateri so na posebno umeten način skrivoma napravili te črke in besede na listje, da bi tamošnji lahkoverni narod tem lažje držali na svojih vajetih. Tega mnenja so sedaj tudi drugi učenjaki.

Brzjavke.

Dunaj 1. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice predložil je finančni minister Bilinski drž. proračun za l. 1898. Proračun izkazuje prebitka štiri milijone gold. V proračunu se mej drugimi nahajajo naslednje postavke: 240.000 gld. kot tretji obrok za zgradbo deželnovladnega poslopja v Ljubljani, 76.3000 gld. za regulacijo Save, 95.000 gld. za korekturo državne ceste v Zagreb, 72.000 gld. za železniško postajo v Ljubljani, 3000 gld. za restavracijo cerkve v Dvoru, 1500 gld. za cerkev v Moravčah, 50.000 gld. za nakup vojašnice v Novem mestu v sodne namene, 50.000 gld. za zgradbo sodnega poslopja v Ljubljani in 12.500 gld. kot „paršal“ za slovenske razrede na celjski veliki gimnaziji.

Dunaj 1. oktobra. Finančni minister je v dve uri trajajočem govoru pojasnjeval proračun in napovedal, da pripravlja vlada predlogi o novem transportnem davku in novem davku na predajanje sladkorja. Dohodki teh novih davkov so namenjeni za regulacijo uradnih plač.

Dunaj 1. oktobra. Posl. Einspieler in tovariši podali so v včerajšnji seji poslanske zbornice samostalen predlog glede premembe volilnega reda za Koroško.

Dunaj 1. oktobra. Nemška katoliška-ljudska stranka predloži najbrž še v današnji seji svoj predlog glede uredbe jezikovnega vprašanja.

Atene 1. oktobra. Poslanska zbornica se je sešla. Vlada je predlagala, naj zbornica sprejme mirovno pogodbo s Turčijo in predložila načrt glede uredbe državnih financ.

Narodno-gospodarske stvari.

Letni računi slovenskih posojilnic.

Spisal J. Lapajne.

(Dalje.)

Pred sklepom naj sleherna posojilnica še to preudari, da ne ceni previsoko svojih aktiv. Kakor ne sme posamezni človek svojih močij precenjevati, tako tega tudi denarni zavod storiti ne sme, če tudi se opira na moč mnogoštevilnih članov, kateri so mu tako rekoč vse zaupali.

Še važnejše je sestavljanje predala za pasiva. — Tukaj moramo z vso skrbjo in z vso natančnostjo navesti vsa števila, katere pričajo, koliko so ljudje zaupali zavodu, kateri se je izkazal vrednega, da se je na njem uresničil pregovor: „Kdor je v malem zvest, njemu se dá veliko v pest.“ — Natančen račun bode to zaupanje še v bodoče opravičil.

Mej „pasiva“ pridejo najprvo vsi deleži. To število se posname iz prometa in računa prejšnjega leta. K lanskemu številu deležev se prišteje letošnji prirastek, odšteje se pa tista svota deležev, ki se je letos izplačala. Ako se v prepričanje pravega računanja še sestavi inventar deležev po dotični knjigi, dobiti se mora isto število. Kot 2. točka pri pasivah pridejo obresti (dividenda) deležev. (Sicer je najboljšo, da se mali deleži [po 1, 2, 5 gld.] ne obrestujejo; vendar določujejo o tem pravila, oziroma občni zbor.) Obresti deležev se morajo vestno sešteti po knjigah, kamor se jednako drugim obrestim pripisujejo, ako se ne izplačajo. — 3. točka zadružnih zaveznosti so hranilne vloge, katerih visokost se na jednaki način izračuna kakor visokost deležev. V prepričanje pravilnega računanja služi tudi tukaj inventiranje iz dotične glavne knjige. — 4. točka pasiv so prirastle in pripisane (kapitalizovane) obresti hranilnih vlog, katere je treba silno vestno izračunati in h kapitalu pripisati. — Ako vse uradovanje pri posojilnici prve dni v novem letu ne miruje, zapomniti si je, da so vse obresti v novem letu že kapital postale, da jih torej posojilnica ne sme pod tem imenom na ime novega leta izplačevati. Le na račun starega leta se smejo pod imenom obresti izplačevati. To velja o vseh drugih obrestih; n. pr. deležne obresti so po novem letu deleži, obresti naloženega denarja so po novem letu naložen denar sam — 5. točka v „pasivih“ so „izposojeni denarji“. Ako so se obresti iz posojenega denarja predplačali, treba je izračunati, koliko teh obresti pride na račun starega, koliko na račun novega leta. Poslednja svota se postavi radi natančne bilance mej „aktiva“. Ako so pa obresti izposojenega denarja še na dolgu, pride dotična svota, kolikor znaša namreč do 31. dec., mej „pasiva“. — Mej „pasiva“ pridejo predplačane obresti posojil. Največ posojilnic jemlje namreč od svojih dolžnikov obresti za pol leta naprej. — Kakor smo pri vsakem dolžniku morali izračunati zaostale obresti, tako je treba tudi pri vsakem določiti, koliko je plačal dolžnik obresti na račun novega leta. Za vse to in prejšnje računanje so založene potrebne tiskovine.

Mej pasiva pridejo še drugi mali dolgovi, ki jih ima posojilnica, n. pr. zaostali dolgovi na upravnih stroških, dolgovi na hišah ali na drugem združnem premoženju.

Napoved pride še, kakor smo že prej omenjali, „rezervni fond“, kakoršen je bil prejšnje leto, mej „pasiva“. Ako spada po pravilih vstopnina v rezervni fond, prišteje se ona na tem mestu tudi mej pasiva, baš tako obresti, katere mora dajati posojilnica svojemu lastnemu rezervnemu fondu.

Ako zdaj vse pasivne točke seštejemo ter jih od aktivne svote odštejemo, dobimo „prebitek“ bilančni. „Dobiček“ ali celo „čisti dobiček“ to število še ne kaže imenovati; kajti iz tega „prebitka“ se določijo po načelstvu, nadzorstvu ali po občnem zboru, koliko dobé posojilniški delavci (odborniki, uradniki, nadzorniki, računarji) nagrade, koliko se daruje v dobrodne namene itd. (Konec prih.)

— Jekleni izdelki Böhlerjeve Wolga-jeklenotvorniške družbe O ziduaju te tvornice poroča raski časopis „Saratower Tagebuch“: Stavba naglo napreduje in železolinica bo začela kmalu delovati. Osemleje tvornice obsega 34 desjatja ter je okoli 2 vrsti oddaljeno od Saratova. Največja moderna zidana stavba je določena železolinici ter je 75 sašen (à 7 raskih črevijev) dolga in 4 1/2 sašen široka. V kovačnici so parni kladiva in hidravlična stiskalica. Poleg nje so parni stroji, mehanična delavnica, kemična laboratorij, tehnološko preiskovališče in komercialne pisarne. V električni

staciji sta postavljena dva stroja z 200 konjskimi močmi, složečimi deloma za razsvetljavo, deloma za gonilo. Delavci imajo lepa stanovanja. Vsaka družina ima po dve sobi, kuhinjo, klet in dr. Po dve stanovanji skupaj imata ledenico in hlev, vsaka delavska hiša ima dva dvorja in vrt. Hiše stoje v prijemnih daljavah. Hiše poslovdij imajo po štiri sobe s pritliklami. Za inženjerje so določene večje hiše. Delavci imajo na železnici znižano ceno. Pri koloniji je tik gozda tudi bolnica za deset postelj. Za mesto Sarstev bo podjetje velike kulturne in ekonomske važnosti, za Rusijo pa znači ta kolonija velik napredek v isodu teji z železom.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

September	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
30.	9. zvečer	735.0	15.3	sl. zahod	jasno	
1/10.	7. zjutraj	734.9	9.2	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	733.8	21.7	sr. jzah.	del. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 15.9°, za 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. oktobra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	15	"
Avstrijska zlata rent	123	"	90	"
Avstrijska krona rent 4%	101	"	75	"
Ogerska zlata rent 4%	121	"	65	"
Ogerska krona rent 4%	99	"	25	"
Avstro-ogerske bančne delnice	962	"	—	"
Kreditne delnice	356	"	—	"
London vista	119	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	70	"
20 mark	11	"	73	"
20 frankov	9	"	51 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	12 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Št. 598.

Razpis službe.

Na mestni nemški dekliški šestrazrednici je stalno popolniti

V., eventualno VI. učno mesto

s prejemki četrte plačilne vrste in z običajnimi pripadninami in z dostavkom, da bo imenovana učiteljica v službovanje prideljena mestni dekliški osemrazrednici.

Prosilke za razpisani mesti imajo pravilno opremljene prošnje predpisanim potom pri podpisnem šolskem oblastvu vložiti najpozneje

do 15. oktobra t. l.

Na prošnje, ki se vložijo po omenjenem roku, se ne bode oziralo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

(1429—3)

dne 16. septembra 1897.

Prodaja mošta.

400 hektolitrov

letošnjega iz najzlahtnejših trt pridelanega mošta

kakor tudi

15 hektolitrov slivovice

proda

(1480—3)

grajsko upraviteljstvo Dugoselo pri Zagrebu.

Prosim, ljuba mama!

Umij me vender z dobrim **Doering-ovim milom s sovo**. Potem pri umivanju tudi ne hodem jokati. Vsi otroci se z njim umivajo in veš, da je tudi Tebi zdravnik to priporočil. Torej prosim, ljuba mama! Daj mi samo 30 kr. in grem takoj ponj. Videla bodeš, da ti **pristno** prinesem, ono, ki je na njem (1293) „S SOVO“ 5 (1)

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.

Generalno zastopstvo:

A. Motseh & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Carib, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. dopoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano, j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Cariba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. dopoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, izurjen v trgovini železnine in mešanega blaga, želi svoje dosedanje mesto premeniti.

(1496—2)

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Parni stroj

18 konjskih moči s kotlom vred, nekaj strojev za obdelovanje lesa in transmisij itd.

se po ceni oddajo od neke južnoštajerske postaje. Pojasnila daje Schnabl in Co. v Trstu. (1472—3)

Iščem izučenega

trgovskega pomočnika

za svojo prodajalnico z mešanim blagom v Ajdovščini. Ponudbe vzprejema

(1477—3)

Štefan Batič, trgovec.

Posestvo je na prodaj

b'izu Št. Jurija ob juž. žel. za nizko ceno 5000 gld., ker se lastnik popolnoma odtegne javnemu življenju. Na hiši ostane lahko 1750 gld. vknjiženih, torej je izplačati le 3250 gld.

Pri hiši je trgovina z mešanim blagom, gostilna za potnike, žganjetoč in tabačna trafika, poleg tega tudi lep hlev in nekaj zemljišča.

Več pove Adolf Eichberger v Slivnici (Schleinitz) pri Št. Juriji ob juž. žel. (1486—2)

Samo nekoliko dnij! Vstop prost!

Naznanilo

prijateljem cvetic in posestnikom vrtov.

Udano podpisava si usojata naznanjati častitemu prebivalstvu tega mesta, da sta odprla

(1501—1)

na Dunajski cesti štey. 15

(na dvorišču pri g. Ranzingerju)

razstavo cvetic

za vrtove in za okrašenje stanovanj in vabita častito p. n. občinstvo, da ju počasti, obiskavši to njiju razstavo krasnih vzorcev: Phoenix Canariensis, Phoenix Reclinata, Phoenix-Dactifera, Chamaerops-Excelsa, Pritchardia-Filamentosa-Cocos-Australis, Dracoena Indivisa, Phormium-Tenax, Camelia-Japonica, Gardinia-Grandiflora, Pittosporum-Chinensis.

Jamčita najboljši vseh cvetic, ker so iste zdrave in jako krepke. Cene, ki so zelo nizke, omogočijo vsakomur, da more okrasiti svoje vrtove in stanovanja. V nadeji, da naju počasti veliko število obiskovalcev, beleživa

z velespoštovanjem **Modena & Marsano.**

Gostilničarji, pozor!

Goriška tvrdka

G. Ferd. Resberg

(M. Trudnova podružnica)

v Gorici

v Kapucinski ulici št. 11

(Podružnica na Kornu št. 2)

s prodajo moke in jedilnega blaga na debelo

se priporoča

kot posredovateljica gg. gostilničarjem pri kupovanju vipavskih, briskih, isterskih in furlanskih vin bodisi črnih ali belih.

Vsakdo naj se zaupljivo obrne do te tvrdke, katera postreže pošteno. (1494—1)

Geni-ja čarobno in prikazensko specijalitetno gledališče pride.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.